

[Udenrigsministeren.]

her og ved mange andre Lejligheder — og jeg tror deri i en Grad, som maaske vil overraske det ærede Medlem, at være enig med den højtærede Statsminister —, at det er særdeles ønskeligt, om der kan bringes den bedst mulige Plan i den Økonomi, under hvilken vi lever. Det hidtidige Anarki er ikke meget opmuntrende og ikke meget fristende. Hvis man kan bringe en vis Orden og Plan i Økonomien, er det i allerhøjeste Grad ønskeligt. Men samtidig dermed erkender jeg, at som Vilkaarene for Tiden er i Verden, er rigtignok Betingelserne for at opstille store Planer for adskillige Aar og vente disse gennemført meget smaa, smaa for de store Stater, hvor vi ser en skiftende Politik fra Dag til Dag, og endnu mindre for de mindre Stater. Men det skal ikke betyde, at vi skal vende os med Uvilje imod Begrebet Plan. Lad os bringe saa megen Plan ind i vor Økonomi, som det paa nogen Maade er muligt, der kommer ikke for meget af det alligevel. Vi har stræbt derefter inden for det muligens Grænser i disse Aar, og vi har naaet det meget gode Resultat, som er naaet gennem de sidste fire Aars Bestræbelser i dansk Økonomi.

Formanden: Jeg vil anse det for ønskeligt, at man inden ret længe slutter af med de korte Bemærkninger og giver de paa Listen indtegnede Talere Lejlighed til at faa Ordet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg frafalder, Hr. Formand!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Den højtærede Udenrigsminister vilde ganske naturligt ikke bestride de Tal, jeg havde fremsat til Belysning af, at der havde fundet en tilsvarende Stigning Sted paa de Varer, der blev importeret, og de Varer, der blev eksporteret, og at denne Opgørelse fra Statistisk Departement netop drejede sig om de reelle Varer, som var henholdsvis importeret og eksporteret. Derimod vendte den højtærede Udenrigsminister sig imod den Opfattelse, at der siden 1931 havde fundet en Nedgang Sted i de Varemængder, som blev importeret her til Landet, og sagde, at det kunde være rigtigt nok, men man kunde ikke bruge de grove Tal — det drejede sig her baade om

Kul og Silketøj. Og heri er jeg enig med Ministeren, men jeg gør opmærksom paa, at jeg i saa vid Udstrækning, det har været muligt, ogsaa har taget i Betragtning, hvilke Varer det drejede sig om, og der er det saadan for Kullenes Vedkommende, at Importen er steget, det vil sige, at hvis vi ser paa Varearten, saa vil de Betragtninger, jeg fremsatte, blive forstærket. Dette er ogsaa ganske naturligt, naar man forstaa Valutacentralens Betydning: en Fordyrelse af Indkøbene. Valutacentralen betyder, at man faar mindre for det, man sender ud; det er ganske lige til, at der er sket en Forringelse af Levevilkaarene her i Landet, der giver sig Udtryk i den Vareknaphed, som vi alle kender, og som den højtærede Udenrigsminister ogsaa maa kende. — Den højtærede Udenrigsminister siger: Det er dejligt med Planøkonomi. Dertil vil jeg sige: Ja, det er godt, at der er Plan i Økonomien, men Statsplanøkonomi har altid været Galskab.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg frafalder!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Den højtærede Udenrigsminister lyste efter en bestemt Adresse, naar jeg udtalte, at Tyskerne ønsker mere. Den tyske Regerings officielle Repræsentant ved „Nordische Gesellschaft“s Møde i Lübeck udtalte, efter Bemyndigelse fra Regeringen, at Tyskerne praktisk talt vilde aftage alt, hvad vi ønskede at afsætte, og at dette ikke skulde være blot for et enkelt Aar, men ud i Fremtiden.

Udenrigsministeren (P. Munch): Maa jeg derom gøre den Bemærkning, at jeg har hørt denne Udtalelse citere tidligere, men jeg tror rigtignok, at det er meget uforsigtigt at tro paa Værdien med Hensyn til de rent praktiske Tings Gennemførelse af Festtaler ved Møderne nede i Lübeck. Omtrent samtidig med at disse Sammenkomster fandt Sted, foregik de Forhandlinger, under hvilke det viste sig fuldkommen umuligt at opnaa Tillægskontingenterne af Tyskland, først de Forhandlinger i Sommermaanederne, da det ganske mislykkedes, og endelig den Forhandling, der førte til Kulkøbet, hvor det kun lykkedes netop under denne ganske bestemte Form: Statskøbet. Jeg tror, at